

krajevskih skupnosti, kjer se bodo oblikovale nove občine?

Rakitna

Peter Kovačič
— predsednik sveta
KS RAKITNA

»Mislim, da je bila odločitev Rakitničanov v odloku korektno upoštevana. Želimo si predvsem to, da bi bili pred samim referendumom znani vsi vidiki financiranja novih občin.

Zakaj se na Rakitni odločamo za svojo občino, radi bi, da bi dobila naziv gorske občine? Rakitna predstavlja specifični naravni ambient, ki prinaša posebne pogoje življenja in se razlikuje od dolinskega sveta. Ker gre za specifičnost naj poudarim, da pri nas ni industrije, niti večjih obrtnih obratov. Vse kar imamo, imamo lepo neokrnjeno naravo, ves svoj razvoj zato vidimo v zdraviliškem turizmu in turizmu ter rekreaciji nasploh. Drugi razlog pa je v tem, da na območju naše KS in v nas samih močno živita solidarnost in samopomoč. To smo dokazali z akcijami (uredili smo 7 km krajevskih poti z lastnimi sredstvi), v zadnjih letih pa smo sofinancirali telefonijo z več kot polovico denarja, v celoti z lastnimi sredstvi kabelski sistem, nekaj sredstev smo primaknili za ureditev centra, razen vodovoda, smo praktično sami zgradili vso infrastrukturo, tako, da nam ostaja kot odprt problem le še kanalizacija. Prav tako nimamo velikih skrbi kako bo z vzdrževanjem komunalnih naprav, ker vedno lahko računamo na solidarnost. Na Rakitni imamo podružnično šolo, v sosednjem Preserju osemletko, zdravstveno varstvo pa nameravamo urediti v sklopu zdravilišča. Poleg proračunskih sredstev pa se nam kot vir obeta prispevek od številnih vikendov in če bomo samostojna občina, bomo bolj tenkučutno obvladovali posege v prostor, kar sedaj ni bilo možno.

Rob

Janez Škrabec
— predsednik sveta
KS ROB

»Po pravici povedano, bi bili najraje v sedanji viškogradski občini. Naši ljudje so se nanjo navadili. Vendar posebnega izbora pri odločanju nismo imeli. Sami smo za svojo samostojno občino premajhni in nimamo pogojev. Sicer pa tako ali tako geografsko nagibamo k Velikim Laščam, kamor nas vežejo tako šolstvo, zdravstvo, združevanje v kmetijsko zadrugo. Seveda pa nas vseeno navdaja bojazen, da bo za razvoj kraja sodelovanje v novi občini slabše, predvsem kar se tiče kompletne infrastrukture. Pripomb na referendumsko območje nimamo.

Turjak

Milan Zelnik — predsednik sveta
KS TURJAK

»Odlok upošteva našo voljo. Tako smo se na zboru krajanov tudi odločili. Velika večina krajanov je bila za referendumsko območje Velike Lašče, nekaj pa jih je bilo tudi za Škofljico. Sicer pa bi najraje ostali pod sedanjo viškogradsko občino. Ker pa to ni mogoče, je odločitev takšna kot je. Imam občutek, da so nas prej izkoriščali nerazviti, sedaj pa nas bodo razvili. Postavlja se vprašanje, ali bomo v takšni novi občini zmoгли realizirati tako veliko investicijo kot je velikiški vodovod.

Sicer pa mislim, da bo potrebno v novi občini, kjer se med seboj kar poznamo, pripraviti predvsem takšen statut, ki bo omogočal enakopravno zastopnost vseh krajev v občinskem svetu. In, če bodo v občinskem svetu pametni ljudje, potem se bo dalo delati.

Velike Lašče

Manfred Deterding
— predsednik skupščine
KS VELIKE LAŠČE

»Po odloku se bomo tri sedanje KS — Velike Lašče, Rob in Turjak, združile v eno referendumsko območje in verjetno tudi v novo občino Velike Lašče. Torej v takšno občino, kot smo jo že imeli pred letom 1959. Pripomb na to nimamo, saj je odločitev v skladu z odločitvijo na zboru krajanov. Ta je bil dobro pripravljen, poskrbeli smo tudi za razlagalce. Udeležilo pa se ga je 5,2 odstotka občanov. Naj povem, da so prvi pogovori o takšnem združevanju stekli pravzaprav že pred dvema letoma.

Moram pa poudariti, da je ta odločitev za naš kraj skrajno odgovoren in negotov korak. V matični občini Vič-Rudnik se je kljub teži ekonomski situaciji v zadnjih letih ogromno naredilo na našem območju.

Slabosti ali prednosti naše nove občine pa se bodo pokazale takoj ko bo Državni zbor na predlog vlade sprejel zakon o financiranju novih občin. Mislimo, da bodo nove občine bolj profesionalno organizirane sedanje krajevne skupnosti.

Vztrajali pa bomo, da bomo imeli pri nas izpostave državnih upravnih organov in s tem približano reševanje teh zadev občanom. Še to. Želja pretežne večine krajanov pa je tudi ta, da se vključimo v bodočo upravni okraj Ljubljana okolica.

Škofljica

Jože Jurkovič
— predsednik sveta
KS ŠKOFLJICA

Škofljčani smo se odočili za novo občino predvsem zato, ker nam je bila ta možnost dana, čeprav polovičarsko. Zdi se nam delo v komisiji Državnega zbora za lokalno samoupravo neodgovorno, saj namesto, da bi nam nalili liter čistega vina, so nam ga samo dva decilitra, tako, za pokušino pač. Vsi, ki smo sedaj vključeni v to referendumsko območje, imamo po svoje probleme. Tako z Želimijski nismo imeli nobenih predhodnih dogovorov, na zboru krajanov na Škofljici smo se odločili za referendumsko območje, ki obsega samo našo sedanjo KS. Pri tem se seveda nismo obremenjevali s tem, kaj bo, če bo referendumsko območje večje. Tako je ob sedaj predlaganem odloku drugače. Škoda, da se o tem vse sedanje krajevne skupnosti nismo pogovarjale. Ali je to sedaj optimalna rešitev nove občine ne vem. Ljudje bodo o tem odločili in odločili bo referendum. To je smisel samouprave kot tudi to, da bomo v prihodnje odgovorneje skrbeli za svoj razvoj in predvsem za razmah drobnega gospodarstva in bolj čisto okolje.

Pijava Gorica

Peter Pal
— predsednik sveta
KS PIJAVA
GORICA

»Na Pijavi Gorici smo na zboru krajanov pustili odprte vse opcije — od samostojne občine, občine skupaj s Škofljico in slednje kot jo določa odlok. Možnost, da se pride do avtentične volje ljudi, izražene na zborih krajanov, nudi tretji sklep Državnega zbora. V njem naj bi bilo pojasnjeno, kam se bo priključilo referendumsko območje v primeru, če se ljudje izrečejo proti samostojni občini. Odločitev o tem je nedvomno odvisna od izgradnje vodovoda, ki poteka že od leta 1987. Vsekakor gre za štiri naselja s 500 objekti, ki so dejansko brez tekoče vode. V okviru sedanje občine smo dosegli prvo prioriteto, bojazen pa je, ali bomo to isto prednost ohranili v novi občini ob predvidenem večinskem načinu odločanja. Ob tem, da so posamezni zazidalni otoki v Smrjenju z lastnimi sredstvi zgradili sekundarno vodovodno omrežje, kar je posamezni objekt stalo več kot 3000 DEM, se gradnja primarne vodovoda zaradi preoblikovanja lokalne samouprave nikakor ne bi smela ustaviti. Če k temu dodamo še do polovice saniran pijavski stari vodovod, je vsakomur lahko jasno, da je odločitev zelo odgovorna. Gre za zagotovitev 200–300 milijonov tolarjev. Od zagotovil glede ureditve vodovoda, je v času do referenduma vsekakor odvisno, kako bodo prebivalci izrazili svojo voljo 22. maja!«

Želimijske

Peter Sket
— predsednik sveta
KS ŽELIMILJE

»Ne vem kako naj komentiram te odločitve, saj pravzaprav ne vem, kaj bo preobrazba prinesla. Če pogledam svojo krajevno skupnost, lahko rečem, da sedaj v okviru viškogradske občine smo vsaj kaj dobili, predvsem, ko je šlo za reševanje komunalnih problemov. Zdaj pa smo pravzaprav pesimisti, ker ne vemo kaj bomo lahko v prihodnje dobili, razen, seveda, če bomo deležni sredstev, ki nam jih bo morebiti namenila država in le-ta bo radodarna samo do velikih centrov.

Kar pa se tiče svobodnega odločanja na referendumu bi rekel to, da če je najprej slabo, je težko vnaprej. Tudi na našem zboru krajanov so prisotne dileme. Nekaj starejših krajanov se je nagibalo k povezavi z Igom, precej več pa nas vidi boljše povezavo s Škofljico. In kot sem rekel, odločali bomo na referendumu.

Šentjošt

Peter Keršič
— predstavnik
vaškega odbora
ŠENTJOŠT

»Krajani bodoče občine Šentjošt želimo, da se nam zagotovi pravica, da bomo na svojem območju živeli povezani med seboj, ker edinole takšen način življenja omogoča zagotovljenost in preživetje prebivalcev teh krajev. To, da smo gospodarsko pa tudi sicer sposobni upravljati, pa smo dokazali v mnogih težjih pogojih, predvsem v povojnem obdobju borbe za obstoj. Zato krajan od samostojne občine Šentjošt pričakujemo, da bodo naši kraji še bolj zaživi in zapeli v vsej svoji veličini. V prihodnost stopamo odločno in z veliko mero optimizma, ker želimo, da bo nova podoba države zares oblikovana po meri ljudi. Z odločitvijo Državnega zbora se strinjamo, saj referendumsko območje Šentjošt predeljuje voljo našega zbora krajanov. Prepričani smo tudi, da po kriterijih Državnega zbora naši kraji izpolnjujejo zahtevane kriterije, kar pomeni, da bomo lahko samostojna občina.

Financiranje občine

Zakon o lokalni samoupravi opredeljuje načelna izhodišča za sistem financiranja v občinah. Predvidena so sredstva iz lastnih virov, sredstev države in iz naslova zadolževanja.

Lastni viri občine so davki in druge dajatve in dohodki od njenega premoženja.

Za financiranje lokalnih zadev pripadajo občini davek od premoženja, na dediščine in darila, davek na dobitke od iger na srečo, na promet nepremičnin in drugi davki, določeni z zakonom. Predhodno navedene davke lahko predpiše občina pod pogoji, ki jih bo določal zakon.

Občini pripada za financiranje tudi dohodnina, vendar bo odstotek dohodnine, ki bo pripadal občini, določil Državni zbor. Višina dohodnine v tem trenutku Državni zbor še ne more določiti, ker še ni sprejel zakona o upravi, po sprejemu katerega bo znano, koliko nalog iz pristojnosti občin bo prevzela država in s tem povezan delež dohodnine.

Zakon določa, da država zagotavlja občinam finančno izravnavo v takšni višini, da bo javna poraba na prebivalca v vsaki občini dosegla v poprečju najmanj 90 odstotkov poprečne porabe na prebivalca v občinah v R Sloveniji. Tudi višina tega vira financiranja še ni znana, ker bo poprečno porabo na prebivalca v občinah v R Sloveniji možno določiti šele po tem, ko bo znano, kakšen delež nalog ostane novonastalim občinam.

Koliko dohodnine bo pripadalo občini za financiranje nalog?

Približno oceno, koliko dohodnine bo pripadalo bodoči občini, je možno podati le, če izhajamo iz bilanca javne porabe obstoječe občine za leto 1993, ki se uporablja za izračun za leto 1994. Glede na višino nalog, ki se bodo v tem času prenesle na državno raven, se bo zmanjšal obseg obstoječih sredstev in tudi obseg dohodnine. Po sprejemu zakona o upravi bo delež dohodnine, ki bo pripadal občini možno natančno izračunati in bo odvisen od nalog, ki bodo še ostale na občinski ravni.

Pri delitvenem ključu razpoložljivih sredstev za javno porabo obstoječe občine, med novo oblikovane, se bo upoštevalo podatke o dohodnini. V R Sloveniji razpolaga republiška uprava za javne prihodke s podatki o odmerjeni in vplačani dohodnini za leto 1992 po krajevskih skupnostih. Te podatke se bo upoštevalo pri razdelitveni bilanci, vendar ob predpostavki, da se dohodnina še prazni v višini 40% v občinski proračune.

Višina tega prihodka bo v posamezni občini odvisna od števila zavezanecv, ki so to dohodnino v letu 1992 plačevali. Ker dohodnina pomeni globalno največji prihodek v okviru določenega obsega javne porabe, odraža dejansko ekonomsko moč posamezne občine.

Primer: če bo KS Polhov Gradec občina, ki bo imela 2572 prebivalcev, je od tega 1495 davčnih zavezanecv. V letu 1992 so vplačali 28.980.000,00 SIT dohodnine. Po delitvenem ključu iz leta 1993 bi občini pripadalo 47,6 milijonov dohodnine in 5,1 milijonov ostalih prihodkov, ki se štejejo v obseg javne porabe. Z 8 milijonov finančne izravnave bi dosegla 60.727.000,00 SIT obsega javne porabe.

Preračun porabe na prebivalca v primerjavi s poprečno porabo na prebivalca v R Sloveniji v krajevni skupnosti pokaže, da je nova občina Polhov Gradec pod republiškim poprečjem, ki znaša 27.692,00 tolarjev, (v občini 23.672,00 SIT). Po določbi zakona o lokalni samoupravi ji je potrebno zagotoviti vsaj 90% poprečne porabe na prebivalca, ker znaša 24.943,00 SIT.

Zato mora država zagotoviti dodatna sredstva za izenačitev na 90% poprečne porabe, s čimer bi prejele še dodatnih 3.386.000,00 SIT. Torej bi bodoča občina Polhov Gradec razpolagala s 64.153.000,00 sredstvi, ampak ob predpostavki, da v tem trenutku še nobena naloga ni prenešana na državno raven.

Kako bo država zagotovila občini finančno izravnavo v takšni višini, da bo javna poraba na prebivalca v vsaki občini dosegla v poprečju najmanj 90% poprečne porabe na prebivalca v občinah v R Sloveniji (52. člen zakona o lokalni samoupravi)?

Če vzamemo za osnovo obstoječo bilanco za leto 1993 in jo razporedimo glede na prenose nalog, ki se bodo izvršili tekom leta 1994, bo potrebno določene zadeve iz občinske bilance odšteti in prišteti k državnim bilanci in ustrezno temu zmanjšati obstoječe prihodke in s tem finančno izravnavo. Poprečna poraba na prebivalca v občinah se bo izračunala na zmanjšani znesek prihodkov občin. Poprečna poraba na prebivalca za leto 1993 je 27.692,00 tolarjev, 90% od tega je 24.923,00 tolarjev. Če bi glede na oceno, da sedanje občine opravljajo 70 – 80% državnih nalog, toliko sedanjih nalog prevzela država in bi novi občini ostalo približno 30 – 35% nalog, bi to pomenilo, da ostane samo še 8.100,00 tolarjev poprečne porabe na prebivalca, od tega pa se lahko izračuna še 90% poprečne porabe na prebivalca. To pa pomeni relativno znatno manjša sredstva v slovenskem prostoru, ki bodo na razpolago za financiranje občin.

Na kakšen način bo država občini zagotovila takojšnje in redno financiranje po drugem odstavku 95. člena zakona o lokalni samoupravi?

95. člen je Ustavno sodišče sicer razveljavilo, vendar samo prvi odstavek, drugi odstavek je ostal v veljavi. S to določbo je mišljeno zagotavljanje zagonjskih stroškov novim občinam. Zagonjski stroški pa so samo tisti stroški, ki so najbolj nujni za delovanje nove lokalne skupnosti. V zakonu o državnem proračunu je predvidena posebna postavka v višini 440 ali 450 milijonov za novonastale občine. Kriterije za delitve teh sredstev bo pripravila Vladna služba za lokalno samoupravo. Gre samo za pokritje minimalnih stroškov, ker bi se v letu 1994 nove občine financirale še v okviru obstoječih proračunov na nivoju sedanje občine.

(Povzeto iz uvoda in odgovorov na vprašanja, ki jih je podal predstavnik Ministrstva za finance, g. Slavko Tekavčič, na posvetu skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik, dne 22. 2. 1994.)

**Oglašujte
v Naši
komuni!**

**Informacije
221-191**

Za ultrazvok so prispevali

Do 14. aprila se je na računu zbralo 1996.507,30 SIT
Objavljamo seznam darovalcev od 4. marca do 14. aprila

KO RKS Vrhovci	10.000,00
Osnovna šola Ig	10.000,00
OO DS Ljubljana Vič-Rudnik	10.000,00
Sindikar Mizarstvo IG	20.000,00
Zagar Vera – prostovoljni prispevki (dobrodela prireditelj)	43.000,00
KS Iška vas	10.000,00
Bratko Angela, Podrožniška 7	3.000,00
Nestič Marija, Dolenjska c. 63	5.000,00
KZ Peruzzi, Pot k ribniku	10.000,00
Silvaprojekt Ljubljana	20.000,00
Društvo upokojencev Vič	
Zavetiška 3 A	17.420,00
Jenny d. o. o. Ig 203 C	10.000,00

Pavlič Boža, Ig 312	5.000,00
Vera Semolič, Društvo upokojencev Lavrica	10.000,00
Janeželj Angela, Staje 20, Ig	2.000,00
Kamnosestvo, Tončič Vladimir	
Gor. Rudnik II/15,	10.000,00
Saldo d. o. o., Ig 314	
odstop honorarja od raznašanja	
Naše komune št. 4–5/94	5.556,00
OŠ Ig KO-RK-BRDO, OO RK	11.000,00
Društvo upokojencev Krim Rudnik (Prešiček E. Š., Miklič L., Močnik M., Gradišar N., Valaš Z., Božič D.)	5.500,00
Planta d. o. o. Ig	15.500,00
Elektroinštitut »MILAN VIDMAR« (po ŽR 1993)	50.000,00
KO RK BRDO	5.000,00
Kovinska industrija Ig	80.000,00
MO SKZ Ljubljana Vič	10.000,00
Ana Bolha, Pijava Gorica 2	10.000,00
	1.996.507,30